

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

صفحه اصلی آگهی های قانونی قوانین و مقررات مشروح مذاکرات مجلس اشتراك

قوه قضائیه

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

مرجع تصویب : وزارت کار و امور اجتماعی

سه شنبه ۱۶ دی ۱۴۰۴

شماره ویژه نامه : ۲۱۳۰

سال هشتاد و یک شماره ۲۳۵۳۱

آیین نامه حفاظتی در تعمیرگاه های خودرو

شماره ۱۸۶۷۱۶

۱۴۰۴/۱۰/۷

جناب آقای دکتر اکبرپور

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی کشور

به پیوست مصوبه یکصد و هشتاد و نهمین جلسه شورای عالی حفاظت فنی مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۹، با موضوع بازنگری آیین نامه حفاظتی در تعمیرگاه های خودرو که به استناد تبصره (۱) ماده (۸۶) قانون کار در تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ به توشیح و تصویب وزیر محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی رسیده است، برای درج در روزنامه رسمی کشور ارسال می گردد.

معاون روابط کار - پروانه رضائی بختیاری

"آیین نامه حفاظتی در تعمیرگاه های خودرو"

به استناد مواد (۸۵) و (۸۶) قانون کار جمهوری اسلامی ایران، آیین نامه حفاظتی در تعمیرگاه های خودرو که در یکصد و هشتاد و نهمین جلسه شورای عالی حفاظت فنی مورخ (۱۴۰۳/۵/۲۹) تدوین و توسط آن شورا پیشنهاد شده است، به شرح زیر تصویب می شود.

«آیین نامه حفاظتی در تعمیرگاه های خودرو»

فصل اول - کلیات و تعاریف

هدف و دامنه کاربرد: این آیین نامه به استناد مواد (۸۵) و (۸۶) قانون کار به منظور صیانت از نیروی انسانی و منابع مادی کشور و با هدف پیشگیری از وقوع حوادث ناشی از کار و ارتقاء سطح ایمنی و حفاظت فنی در تعمیرگاه های خودرو تدوین گردیده و برای تمامی کارفرمایان و کارگران مشمول قانون کار لازم الاجرا است.

ماده-۱- تعاریف: در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح ذیل به کار می روند.

۱. تعمیرگاه خودرو: کارگاهی است که در آن انواع خودروها توسط مکانیک ها و تکنسین های خودرو تعمیر می شوند.

۲. تعمیرکار خودرو: به شخص دارای صلاحیتی اطلاق می شود که به تعمیر، سرویس و بازدید فنی خودرو می پردازد.

۳. مجتمع تعمیرگاهی: کارگاهی که شامل قسمت و واحدهای مختلف بوده و در هر قسمت از آن، انجام امور خاصی از تعمیر خودرو انجام می شود.

۴. کارواش: کارگاهی که در آن شست و شو و نظافت بیرون و داخل خودرو انجام می شود.

۵. بچه رینگ: قسمتی از چرخ خودرو است که باعث تثبیت لاستیک بر روی آن می شود.

۶. بالانس چرخ: متعادل سازی و هم راستایی چرخ خودرو را گویند.

۷. اتوی پنچرگیری: دستگاهی دارای دو فک مکانیکی که در زمان پنچرگیری برای اتصال وصله به تیوپ لاستیک به کار می رود.

۸. اتصال کوتاه: اتصال لحظه ای بین دو قطب از یک منبع تغذیه الکتریکی را اتصال کوتاه گویند.

۹. بالابر: وسیله ای است که برای حرکت عمودی خودرو مورد استفاده قرار می-گیرد که می تواند ثابت و یا متحرک باشد.

فصل دوم - مقررات عمومی

ماده-۲- کارفرما مکلف است نسبت به ارزیابی ریسک و ایمن سازی محیط کارگاه خود بر اساس نتایج ارزیابی اقدام نماید.

ماده ۳- استفاده از تجهیزات حفاظت فردی متناسب با نوع کار در تعمیرگاه الزامی است.

ماده ۴- کارفرما مکلف است به منظور کاهش خطرات شناسایی شده موجود در تعمیرگاه، نسبت به حذف خطرات یا انجام اقدامات جایگزین یا جداسازی منطقه یا منبع و خطر یا کنترل های اداری و مهندسی (محدود کردن و سایر موارد) یا استفاده از تجهیزات حفاظت فردی متناسب با نوع اقدام نماید.

ماده ۵- رعایت دستورات مندرج در برگه اطلاعات ایمنی مواد شیمیایی مورد استفاده در تعمیرگاه ها الزامی است.

ماده ۶- انجام معاینات دوره ای و پزشکی کارگران تعمیرگاه ها الزامی است.

ماده ۷- کارفرما مکلف است نسبت به تعمیر و نگهداری دوره ای تمامی تجهیزات مورد استفاده در تعمیرگاه اقدام نموده و قبل از شروع بهره برداری نسبت به صحت عملکرد ایمن آن ها اطمینان حاصل نماید. در صورت وجود هرگونه نقصی که منجر به عملکرد نایمن تجهیزات فوق می گردد از سرویس خارج نماید.

ماده ۸- وجود فضای کافی برای توقف یا انجام عملیات تعمیر خودروها، تردد کارگران، قرار دادن وسایل و ابزارکار و همچنین انجام عملیات در اطراف محل توقف خودرو الزامی است.

ماده ۹- ورود افراد متفرقه به محوطه کارگاهی تعمیرگاه فقط با اجازه مدیر تعمیرگاه یا نماینده او مجاز است.

ماده ۱۰- تعمیرگاه ها باید در تمام قسمت های اداری و کارگاهی به وسایل اعلام و اطفاء حریق تجهیز شوند.

ماده ۱۱- جانمایی و نصب کپسول های اطفاء حریق و سطل های شن برای اطفاء حریق حاصل از مواد قابل اشتعال در تعمیرگاه خودرو الزامی است.

ماده ۱۲- کف تعمیرگاه باید هموار، بدون حفره و زائده، قابل شستشو و دارای شیب مناسب باشد تا در هنگام شستشو، به سهولت فاضلاب حاوی چربی، روغن و سایر مواد شیمیایی به خارج از محیط کار منتقل شود.

ماده ۱۳- کف تعمیرگاه باید تحمل وزن دستگاه ها و ماشین آلات موجود و همچنین لرزش های ناشی از آن ها را داشته باشد.

ماده ۱۴- ارتفاع سقف کارگاه باید متناسب با نوع خودرو و تجهیزات نصب شده در آن باشد.

ماده ۱۵- کارفرمای هر واحد در مجتمع تعمیرگاهی، در محدوده کاری کارگاه خود، مسئول اجرای مقررات این آیین نامه است و کارفرمایان مذکور ملزم به مشارکت و همکاری در تأمین ایمنی محیط مجتمع می باشند.

ماده ۱۶- انجام هم زمان عملیات مختلف تعمیراتی بر روی یک خودرو ممنوع است.

ماده ۱۷- انجام هرگونه عملیات اعم از تعمیر، تنظیم و آزمایش قطعات خودرو فقط توسط افراد ماهر و با رعایت نکات ایمنی مجاز

ماده ۱۸- مسیر تردد و محل توقف یا حضور مشتریان و افراد متفرقه و همچنین محل قرارگیری یا نصب تجهیزات باید مشخص و از یکدیگر مجزا گردد.

ماده ۱۹- انجام اعمال خودسرانه، ناایمن، شوخی و غیر مرتبط با کار در تعمیرگاه ممنوع است.

ماده ۲۰- تعمیرات سیستم های گازسوز فقط توسط افرادی که دوره های آموزشی لازم را گذرانده اند و دارای گواهینامه آموزشی مرتبط و معتبر هستند، مجاز است.

ماده ۲۱- تعمیرکاران سیستم های گازسوز باید علاوه بر تجهیز به وسایل حفاظت فردی مناسب از دستکش های ضد برودت نیز استفاده نمایند.

ماده ۲۲- ماشین آلات و دستگاه های مورد استفاده در تعمیرگاه، باید دارای لوح شناسایی حاوی مشخصات فنی از طرف شرکت سازنده باشند.

ماده ۲۳- تجهیزات، ابزارآلات و وسایل تعمیرگاهی ضمن بازدید چشمی قبل از بکارگیری، باید براساس دستورالعمل شرکت سازنده مورد بازبینی قرار گیرد. در صورت وجود نقص تا رفع آن مورد استفاده قرار نگیرد.

ماده ۲۴- استفاده از هوای فشرده برای نظافت ابزار و وسایل، سطوح کار و لباس کار ممنوع است و به هیچ عنوان نباید برای نظافت اعضای بدن مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۲۵- استفاده و بکارگیری هر گونه ابزارآلات، وسایل، ماشین آلات و تجهیزاتی که با ایجاد تغییر از حالت استاندارد یا طراحی اصلی کارخانه سازنده خارج شده، ممنوع است.

فصل سوم - مقررات اختصاصی

بخش اول - مکانیکی

ماده ۲۶- ابزار کار، تجهیزات و روش کار باید متناسب با نوع کار است و استفاده از ابزارآلات مستعمل، فرسوده، شکسته و معیوب ممنوع می باشد.

ماده ۲۷- برای جابجایی و انتقال موتور و گیربکس خودرو و سایر قطعات حجیم و سنگین باید از وسایل مکانیکی حمل بار متناسب استفاده شود.

ماده ۲۸- کپسول حاوی گاز کولر باید در محلی نگهداری شود که از حرارت، تابش مستقیم نور خورشید، رطوبت، ضربه و فشار محافظت گردد.

ماده ۲۹- قبل از انجام تعمیرات بر روی مخزن و اجزای سیستم سوخت رسانی، تخلیه سوخت الزامی است.

ماده ۳۰- روشنایی داخل چاله سرویس باید از نوع ثابت و حفاظ دار باشد، به نحوی که کارگر از دید کافی برخوردار باشد.

ماده ۳۱- نصب آستانه در اطراف دهانه چاله سرویس برای جلوگیری از سقوط خودرو به داخل چاله سرویس الزامی است.

ماده ۳۲- قراردادن و انبار کردن وسایل و اشیاء غیرضروری و مواد قابل اشتعال و انفجار در داخل چاله سرویس ممنوع است.

ماده ۳۳- چاله سرویس باید دارای کف شوی و دریچه تخلیه فاضلاب باشد و کف و بدنه آن از مصالحی ساخته شوند که به آسانی قابل شستشو و نظافت باشند.

ماده ۳۴- قرار دادن کمپرسور هوا در داخل چاله سرویس ممنوع است.

ماده ۳۵- ابعاد چاله سرویس و محل ورود و خروج آن باید به گونه ای باشد که کارگر بدون برخورد به خودرو یا بدنه چاله سرویس به راحتی قادر به انجام فعالیت باشد.

ماده ۳۶- چاله سرویس در خارج از زمان بهره برداری، باید توسط درپوش مقاوم و مستحکمی پوشانده شود.

ماده ۳۷- به منظور ورود و خروج کارگران به داخل چاله سرویس باید در هر دو طرف اقدام به تعبیه پلکان مناسب نموده و باید امکان خروج سریع از چاله سرویس به وسیله نردبان یا پله وجود داشته باشد.

ماده ۳۸- نصب آئینه برای جلوگیری از انحراف خودرو در جلوی چاله سرویس الزامی است.

ماده ۳۹- مخزن مخصوص تخلیه روغن سوخته باید مجهز به شیر تخلیه و لوله انتقال روغن سوخته باشد.

بخش سوم - باطری سازی و برق خودرو

ماده ۴۰- در زمان کار بر روی مدارهای الکتریکی خودرو، باید کابل منفی باطری را جدا کرد.

ماده ۴۱- در کارگاه باطری سازی هنگام آماده سازی مایع باطری باید اسید به صورت قطره ای به آب افزوده گردد و از ایجاد جرقه و یا شعله باز در مجاورت آن به دلیل وجود گازهای قابل اشتعال و انفجار ممانعت به عمل آورد.

ماده ۴۲- محل تهیه آب باطری در کارگاه باطری سازی باید دارای تهویه موضعی باشد.

ماده ۴۳- هنگام جداکردن باطری به منظور جلوگیری از انفجار ناشی از تجمع گاز و خطرات ناشی از آن باید ابتدا قطب منفی و سپس قطب مثبت جدا گردد، ضمناً هنگام نصب نیز ابتدا قطب مثبت و سپس منفی متصل گردد.

ماده ۴۴- ظروف نگهداری و انتقال اسیدها باید در مقابل خوردگی مقاوم و در مقابل ضربات وارده از استحکام کافی برخوردار باشد و برچسب مشخصات بر روی ظروف درج شود.

ماده ۴۵- آزمایش میزان شارژ باطری از طریق برقراری اتصال کوتاه قطب های مثبت و منفی آن ممنوع است.

بخش چهارم - پنچرگیری

ماده ۴۶- محل نصب کمپرسور هوا باید به گونه ای باشد که کارگران در معرض آلودگی صوتی قرار نگیرند.

ماده ۴۷- شیر تخلیه کمپرسور هوا باید به طور متناوب باز شده و سوپاپ اطمینان و فشارسنج آن کنترل شود.

ماده ۴۸- اتوی پنچرگیری باید مجهز به سیستم ترموستات برای تنظیم دمای لازم باشد.

ماده ۴۹- قبل از خارج نمودن بچه رینگ، باید باد لاستیک به طور کامل تخلیه گردد.

ماده ۵۰- انجام هرگونه تعمیرات، تعویض لاستیک، استفاده از خرک یا جک منوط به توقف و تثبیت کامل خودرو به منظور پیشگیری از جابجایی ناگهانی خودرو می باشد.

ماده ۵۱- استفاده از حفاظ مستحکم و مقاوم برای تعمیر و تعویض بچه رینگ به منظور جلوگیری از مخاطرات ناشی از پرتاب آن الزامی است.

ماده ۵۲- هنگام تنظیم تراکم باد لاستیک جدا شده از خودرو، استفاده از حفاظ مستحکم و مقاوم الزامی است.

ماده ۵۳- تعویض یا تعمیر رینگ های مستعمل، شکسته، جوشی و دارای نقص باید توسط افراد با تجربه انجام گیرد.

ماده ۵۴- باز و بسته کردن پیچ و مهره چرخ ها باید به صورت ضربدری صورت پذیرد و پس از شل شدن رینگ اقدام به باز نمودن کامل مهره ها نمود.

ماده ۵۵- قرار گرفتن قاب حفاظتی دستگاه بالانس بر روی چرخ به هنگام انجام بالانس الزامی بوده و تا قبل از توقف کامل دستگاه، برداشتن آن ممنوع است.

بخش پنجم - جک ها و بالابرهای خودرو

ماده ۵۶- حضور راننده و سرنشین درون خودرو در حال تعمیر ممنوع است.

ماده ۵۷- نصب، جابجایی، آزمایش، راه اندازی، تنظیم، تعمیر و نگهداری و اخذ تأییدیه بازرسی فنی سالیانه بالابر خودرو باید توسط اشخاص دارای صلاحیت انجام شود. در صورت بروز هرگونه نقص باید برای استفاده مجدد، تعمیرات لازم را انجام داده و قبل از بهره بردن توسط شخص دارای صلاحیت، بازبینی و تأیید گردد.

ماده ۵۸- بعد از بالا بردن خودرو توسط جک های متحرک استفاده از خرک فلزی برای تثبیت کامل خودرو الزامی است.

ماده ۵۹- بکاربردن هرگونه قطعات اضافی برای افزایش ارتفاع جک و خرک ها برای بالا بردن خودرو ممنوع است.

ماده ۶۰- دستگاه های جک ستونی باید دارای تجهیزاتی باشند که ضمن تثبیت صفحه جک در ارتفاع مناسب از سقوط ناخواسته

ماده ۶۱- دستگاه های جک ستونی باید مجهز به سیستم هشداردهنده صوتی و نوری در هنگام بالا و پایین رفتن باشد.

ماده ۶۲- عملکرد جک و بالابر باید به گونه ای باشد که خودرو را به صورت یکنواخت، آرام و ایمن به طرف بالا و پایین ببرد.

ماده ۶۳- قبل از پایین آوردن صفحه جک باید از عدم حضور افراد و ابزار و وسایل در زیر جک مطمئن گردید.

ماده ۶۴- استفاده از بالابر فقط به منظور بالا بردن و یا پایین آوردن خودرو برای امور بازدید، تعمیر، سرویس و امور فنی می باشد و استفاده از بالابر برای شستن خودرو، چربی زدایی، گل زدایی، سند بلاست، فرزکاری و موارد دیگر، ممنوع می باشد.

ماده ۶۵- قرار گرفتن افراد در داخل خودرو یا بر روی بالابر در هنگام استفاده از بالابر ممنوع است.

ماده ۶۶- فقط تعمیر کاری که در حال تعمیر خودرو می باشد حق حضور در زیر بالابر را دارد و تردد و تجمع سایر کارگران در زیر بالابر ممنوع است.

ماده ۶۷- میزان بار قرار گرفته بر روی جک باید متناسب با توان جک و مطابق دفترچه راهنمای و لوح شناسایی دستگاه باشد.

ماده ۶۸- دستگاه جک ستونی باید مجهز به تجهیزاتی باشد که در صورت اضافه بار، از عملکرد دستگاه ممانعت بعمل آورد.

ماده ۶۹- استفاده از دستگاه بالابر توسط افراد غیرمجاز ممنوع است و فقط افرادی مجاز به کار با آن هستند که دارای سلامت جسمانی، کارآزموده و ماهر باشند و از مخاطرات کار با بالابر آگاه باشند.

ماده ۷۰- استفاده از بالابر فقط در محیط سرپوشیده و محافظت شده در برابر شرایط جوی مانند باران و برف و باد مجاز است.

ماده ۷۱- فاصله بین دیوارهای اطراف محل نصب بالابر با بدنه دستگاه باید به اندازه ای باشد که تردد افراد به سهولت انجام شود. قراردادن هرگونه مواد اولیه، ضایعات و قطعات در این محدوده که باعث اختلال در تردد گردد، ممنوع است.

ماده ۷۲- کار با بالابر تنها توسط یک اپراتور در موقعیت و محدوده ایمن معین شده مجاز است. همچنین اپراتور باید مشرف به تابلو فرمان دستگاه باشد.

ماده ۷۳- اپراتور بالابر باید کل سیستم و محدوده کاری را دیده و بر آن مشرف باشد تا حضور افراد متفرقه و اشیایی که باعث خطر می شوند را فوراً متوجه و دستگاه را متوقف نماید.

ماده ۷۴- بالابر باید طوری نصب و راه اندازی شده باشد که هنگام کار، به تأسیسات موجود در کارگاه به ویژه خطوط آب و برق و گاز برخورد نکند.

ماده ۷۵- بالابر نصب شده در فضاهای سرپوشیده باید در وضعیت حداکثر ارتفاع بالابر به علاوه ارتفاع خودروی مستقر بر روی آن با موانع بالاسر خودرو به فاصله یک متر باشد.

ماده ۷۶- بالابردن اشیاء با استفاده از فقط بخشی از بالابر نظیر یک ستون به تنهایی یا دو بازو به تنهایی ممنوع می باشد.

ماده ۷۷- قبل از استفاده از بالابر، اپراتور باید از مجهز بودن بالابر به تجهیزات ایمنی مطمئن باشد. ضمناً جدا کردن و تغییر وسایل ایمنی بالابر ممنوع است.

ماده ۷۸- خودرو باید مطابق با دفترچه راهنمای کاربری و از طریق نقاط تکیه گاهی که سازنده توصیه کرده بر روی بالابر یا جک مستقر شود. قرار دادن خودرو در حالات دیگر ممنوع می باشد.

ماده ۷۹- هنگام بالا بردن خودرو با بالابر ثابت، بعد از طی اولین ۲۰ سانتیمتر و قبل از ادامه بالابردن خودرو، باید پایداری بار در جهت های مختلف بررسی شود.

ماده ۸۰- ورود افراد به زیر بالابر و ناحیه کاری بدون فعال کردن قفل ایمنی مکانیکی بالابر ممنوع است.

ماده ۸۱- جدا کردن قطعاتی از خودرو یا ایجاد هر عاملی که باعث نوسان، لرزش و بهم خوردن توازن خودروی مستقر بر روی بالابر می شود، ممنوع است.

ماده ۸۲- برق بالابر در هنگام تعمیر و نگهداری آن باید قطع باشد.

ماده ۸۳- در صورت وجود روغن هیدرولیک روی بالابر و سطح زمین استفاده از بالابر ممنوع است.

ماده ۸۴- مشخصات فنی، دستورالعمل های شرکت سازنده، روش های سرویس و نگهداری، بازرسی های فنی و همچنین سوابق تعمیراتی بالابر باید به صورت مکتوب در کارگاه موجود و در دسترس باشد.

ماده ۸۵- استفاده از بالابرهای هیدرولیکی در صورتی که دمای محیط کمتر از ۵ درجه سانتی گراد یا بالاتر از ۴۰ درجه سانتی گراد باشد ممنوع است.

ماده ۸۶- ترك کردن بالابر در هنگام کار و یا در وضعیت فعال نبودن قفل ایمنی مکانیکی ممنوع است.

ماده ۸۷- اپراتور باید معنای علائم ایمنی به کار رفته روی بالابر را بداند. این علائم باید همواره تمیز و قابل مشاهده باشند و در صورت جداشدن و آسیب دیدن تعویض شوند.

ماده ۸۸- بالابرهای خودرو باید مجهز به سیستم هشداردهنده صوتی و نوری در هنگام بالا و پایین رفتن باشد.

ماده ۸۹- هرگونه تغییر در بالابر به گونه ای که آن را از استاندارد یا طراحی اصلی کارخانه سازنده خارج نماید، ممنوع است.

بخش ششم - صافکاری و نقاشی خودرو

ماده ۹۰- اتاق رنگ باید مجهز به پرده آب و تهویه موضعی باشد به نحوی که ذرات رنگ در محیط پراکنده نشود.

ماده ۹۱- قرار گرفتن کارگران در مسیر جریان تهویه هوا در زمان انجام عملیات رنگ پاشی ممنوع است.

ماده ۹۲- استفاده از شعله باز، فندک، تلفن همراه، دخانیات در اتاق رنگ ممنوع است. کارگران شاغل در اتاق مذکور باید مجهز به

کفش و لباس ضد جرقه باشند و ورود اشخاص غیرمجاز به آن محیط ممنوع است.

ماده ۹۳- غلظت بخار حلال در اتاق رنگ باید ۱۰ درصد کمتر از حد پایین انفجار باشد.

ماده ۹۴- انجام مداوم تهویه اتاق رنگ در حین رنگ کاری الزامی است و پس از پایان انجام عملیات رنگ کاری تا زمانی که هوای محیط پاک و قابل تنفس شود، به کار خود ادامه دهد.

ماده ۹۵- اتاق رنگ باید از مواد غیرقابل احتراق و غیرقابل نفوذ ساخته شده باشد.

ماده ۹۶- ظروف مایعات قابل اشتعال باید همیشه دارای درپوش باشد و در محل مناسب و به طور صحیح انبار شوند.

ماده ۹۷- هرگونه نشت مواد خطرناک باید سریعاً تمیز شده و پارچه های آغشته به حلال در محل ایمن جمع آوری و امحا شوند.

ماده ۹۸- هنگام استفاده از تجهیزات کششی و فرم دهی بدنه خودرو یا شاسی کشی، محل انجام عملیات محصور و کارگر توسط سپر حفاظتی مناسب از مخاطرات ناشی از رها شدن ناگهانی تجهیزات و برخورد با آن محافظت گردد.

ماده ۹۹- برای شاسی کشی خودرو باید از تجهیزات ایمن و متناسب با نوع کار استفاده نمود.

ماده ۱۰۰- دستگاه های شاسی کش قلاب دار باید مجهز به شیطانک باشد.

بخش هفتم - کارواش

ماده ۱۰۱- شیلنگ های انتقال آب در کارواش ها باید از نوع فشار قوی باشد. بست و کلیه متعلقات شان باید متناسب با نوع کار و فشار آب باشد.

ماده ۱۰۲- استفاده از آبپاش های فشار قوی مخصوص شستشوی خودرو، برای نظافت کفش و لباس کارگران ممنوع است.

ماده ۱۰۳- خرک های مورد استفاده برای خشک کردن کف پوش خودروها باید به طور اطمینان بخشی مهار و ثابت شده باشند تا از سقوط آن بر روی افراد ممانعت به عمل آید.

ماده ۱۰۴- کارفرما مکلف است مکان انتظار مشخص و ایمنی را برای مراجعین در هنگام شستشوی خودرو تأمین نماید. ورود افراد متفرقه به محوطه کارواش ممنوع است.

محل استقرار و استراحت موقت یا دائم کارگران باید مطابق با آئین-نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاه ها باشد.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۱۰۶- انبار کردن مواد و لوازم یدکی، قطعات فرسوده و ضایعاتی، کارتن ها و جعبه ها بر روی سقف تعمیرگاه، درون چاله سرویس و همچنین در محوطه تعمیرگاه ممنوع است.

ماده ۱۰۷- کلیه وسایل و تجهیزات و مواد و قطعات مورد استفاده در تعمیرگاه باید در محل مناسب قرار داشته باشد.

ماده ۱۰۸- روشن گذاشتن موتورهای احتراقی در محیط های بسته تحت هر عنوان ممنوع است.

ماده ۱۰۹- کارفرما مکلف است نسبت به آموزش کارگران تعمیرگاه در خصوص شیوه صحیح بکارگیری ابزار و مواد مصرفی و آگاهی کامل از خطرات احتمالی اقدام نماید.

ماده ۱۱۰- استعمال دخانیات، افروختن آتش و شعله باز به عنوان گرمایش و همچنین استفاده از بخاری های غیر استاندارد در داخل کارگاه ممنوع است.

ماده ۱۱۱- ظروف بنزین، روغن و دیگر مواد قابل اشتغال باید در بسته و مستحکم باشد و در مکانی نگهداری شوند که از حرارت، شعله، جرقه و ضربه محفوظ گردند.

ماده ۱۱۲- استفاده از مواد قابل اشتعال جهت شستشوی قطعات خودرو، اعضای بدن، لباس کار و کف و دیواره کارگاه ممنوع می باشد.

ماده ۱۱۳- بدنه کلیه وسایل و تجهیزات فلزی و همچنین تأسیسات الکتریکی باید به سیستم اتصال به زمین مؤثر تجهیز شود.

ماده ۱۱۴- قبل از انجام عملیات جوشکاری باید مواد قابل اشتعال و انفجار را از محل کار خارج نمود.

ماده ۱۱۵- جوشکاری و برشکاری در مکان هایی که مواد یا گازهای قابل اشتعال یا انفجار وجود دارد، ممنوع است.

ماده ۱۱۶- در زمان انجام عملیات جوشکاری، صافکاری، نقاشی و مکانیکی باید نسبت به جداکردن بست های باتری اقدام نمود.

ماده ۱۱۷- در عملیات جوشکاری استفاده از مولدهای استیلن غیراستاندارد ممنوع است.

ماده ۱۱۸- برای روشن کردن سر پیک جوشکاری باید از فندک مخصوص آن استفاده نمود.

ماده ۱۱۹- جوشکاری باک و مخازن مواد قابل اشتعال و انفجار بدون رعایت اصول ایمنی جوشکاری ممنوع است.

ماده ۱۲۰- استفاده از تنگ یا گیره برای اتصال شیرآلات کپسول ها تحت هر شرایطی ممنوع است.

ماده ۱۲۱- کارگاه رویه دوزی باید دارای تهویه مؤثر برای خروج بخارات و گازها باشد. استفاده از بنزین و دیگر مواد قابل اشتعال به عنوان رقیق کننده چسب، ممنوع است.

ماده ۱۲۲- انجام کلیه امور تعمیراتی خودرو در معابر عمومی ممنوع است.

ماده ۱۲۳- ورود و نگهداری حیوانات در داخل تعمیرگاه مطلقاً ممنوع است.

ماده ۱۲۴- کاربرد وضعیت های بدنی نامناسبی که می توانند باعث خستگی و کاهش تمرکز شوند، ممنوع است.

ماده ۱۲۵- کارگران باید از کارکردن در یک وضعیت بدنی ثابت ایستاده و یا نشسته و یا در زمان های طولانی کار، خودداری نمایند و به فواصل کوتاه وضعیت کاری خود را تغییر دهند.

ماده ۱۲۶- اجرای مفاد این آیین نامه به استناد مواد (۸۵) و (۹۱) قانون کار برای تمامی کارفرمایان، کارگران مشمول قانون کار لازم الاجرا است و مسئولیت اجرای آن در محیط کار بر عهده کارفرمای کارگاه می باشد.

این آیین نامه در ۴ فصل و ۷ بخش و ۱۲۶ ماده به استناد مواد (۸۵) و (۸۶) قانون کار جمهوری اسلامی ایران در یکصد و هشتاد و نهمین جلسه شورای عالی حفاظت فنی در تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۹ تدوین شده و در تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ به تصویب وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی رسیده است و جایگزین آیین نامه عمومی ایمنی در تعمیرگاه های وسایط نقلیه، مصوب ۱۳۸۷/۵/۸ وزیر کار و امور اجتماعی می شود.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و رئیس شورای عالی حفاظت فنی - احمد میدری

فایل ضمیمه ای وجود ندارد.

کاربر آنلاین : ۱۲۵ | بازدید امروز : ۴۲۲۶ | بازدید کل : ۷۰۶۴۳۵۷۵ | بروزرسانی : ۱۴۰۴/۱۱/۲۷ | آی پی آدرس : ۸۱.۹۰.۱۴۶.۱۳۲ | نوع مرورگر : Chrome ۱۰۹ | تمامی حقوق این پورتال برای روزنامه رسمی کشور محفوظ است.

